



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona



El Pla Pastoral en temps de confinament

El temps de confinament ¿ha estat potser un moment *d'hivernació* del nostre Pla Pastoral Diocesà? ¿L'hem ficat al *congelador*? La pregunta és més que raonable quan es titula *Sortim!* Potser ha semblat que l'hem guardat al calaix una temporadeta i ara, quan progressivament anem sortint del confinament, el reprenem.

La pandèmia del coronavirus no ha estat un parèntesi en la nostra vida. Certament, el temps de confinament ha estat un temps molt dur en molts sentits i la crisi econòmica i social que ha provocat és molt greu. Pensem, però, que el Senyor s'ha encarnat en tota la nostra història i sempre hi és present. I, precisament, en aquest temps de confinament, hem celebrat la cinquantena pasqual. Crist Ressuscitat ens dona una vida nova en plenitud que res ni ningú no ens pot segrestar ni confinar.

Sens dubte, durant els dies confinats a casa s'han aturat algunes de les nostres activitats pastorals habituals, però el Senyor no ha estat absent. Per això, permeteu-me que us suggereixi una pregunta: ¿què significa en el temps de pandèmia ser *Església en sortida*? ¿Com afecta la pandèmia al nostre Pla Pastoral? ¿Tornarem a la *normalitat* pastoral de sempre?

Si la nostra mirada no es queda en un nivell superficial, ens adonarem que precisament aquests dies hem viscut experiències d'*Església en sortida* malgrat la Covid-19, algunes d'elles inimaginables fa mesos.



Com a Església a Barcelona, molts hem *sortit*:

- En el compromís i l'esforç de tants cristians professionals de la salut i servidors públics que han manifestat de manera coherent i profunda el seu compromís pels altres.
- A través d'una preocupació renovada i un interès pels malalts i pels ancians.
- Mantinent les portes obertes de les nostres Càritats parroquials per acollir i donar suport als més

vulnerables, amb una cura especial per les famílies amb problemes vinculats a l'habitatge i als aliments. I com que molts dels voluntaris eren persones de risc, molts joves s'han ofert per ajudar.

- Sortint al balcó per viure la solidaritat i l'agraïment.
- A través de les xarxes socials (que han deixat de ser instruments dels especialistes i dels joves) hem viscut pluralitat d'experiències comunitàries, d'Església universal i, fins i tot, de comunicació íntima.
- Fent experiència d'una vivència renovada de la *comunió eucarística espiritual*.
- Valorant molt més els treballadors de les feines essencials i alguns dels nostres veïns que s'han ofert per ajudar els més necessitats.

És evident que aquesta realitat ens ha fet *sortir* de les nostres pròpies seguretats i prioritats. Molts m'heu comentat que heu enyorat combregar el Cos de Crist present a l'Eucaristia. Els pastors també hem enyorat poder celebrar amb la presència del Poble de Déu. Hem experimentat la fraternitat des de la distància, que hem viscut acompanyant-nos i interessant-nos els uns pels altres, trucant-nos, solucionant dificultats, donant-nos suport...

Benvolguts germans i germanes, en aquest temps de confinament hem *entrat* més en la comunitat-fraternitat i això ha suposat un *sortir* de nosaltres mateixos. En definitiva, tot això ens diu clarament que el Pla Pastoral no ha quedat *fora de joc* en el temps de la pandèmia, ans al contrari, hem estat sortint com ens demana el Pla Pastoral.

ACTUALITAT

Ordenació de cinc nous preveres a la Sagrada Família

El passat 28 de juny, la Sagrada Família va acollir l'ordenació de cinc nous preveres: Jordi Avilés Zapater, Jordi Domènech Llauredó, Vicenç Martí Fraga, Joan Mundet Tarragó i Diego Pino, en una celebració presidida pel cardenal Joan Josep Omella, i amb les degudes mesures de seguretat. Aquests nous mossens, amb perfils molt diferents, han arribat a la fi d'una etapa que és el punt de partida del seu camí com a sacerdots, després de set anys de discerniment. Mons. Omella va començar l'homília parlant de la incertesa que ha

provocat la pandèmia davant d'aquestes ordenacions presbiterals; unes ordenacions que coincidiren amb la vigília de la festa dels apòstols Pere i Pau. «Déu ens porta per camins inusitats, però sempre ens condueix amb molta delicadesa i immens amor. I ens va treballant per dins, ens va transformant perquè arribem a ser sants». Per l'arquebisbe de Barcelona «la clau està a estimar com Crist, el Bon Pastor, que ens estima a tots. El prevere és Crist Pastor enmig de la comunitat que serveix».



FOTO: RAMON RIPOLL

ENTREVISTA

Déu, el centre de tot



XAVIER CABALLÉ

Dissabte vinent, 11 de juliol, en la Solemnitat de Sant Benet, els germans Jordi Puigdevall i Xavier Caballé signaran el compromís definitiu amb la comunitat benedictina de Montserrat. Al germà Xavier, terrassenc, tècnic informàtic, aquest pas li impressiona, perquè abans d'entrar al monestir no va estar mai en una feina «més de cinc anys»; i ara és «per a tota la vida». «Estic plenament convençut que aquest és el lloc i el grup humà al qual Déu em convoca a viure», afirma.

Per què et vas plantejar la vida monàstica?

Jo vinc d'una família que, com moltes altres, va passar de ser catòlica practicant a catòlica indiferent. Durant molts anys l'Església no em deia res. I, ves per on, he acabat essent monjo! Per a mi, la crida no va ser en cap moment concret. Vist amb el temps, sense adonar-me'n, tots les meves passes em van dur a Montserrat.

Ara ets més feliç que abans?

Abans d'entrar al monestir també tenia una vida feliç. Em relacionava amb una bona colla d'amics, que evidentment encara conservo; la feina era molt engrescadora i plantejava reptes que m'obligaven a esforçar-me... El monestir m'ha donat un sentit ple a la vida. Abans jo era el centre del meu món i ara veig com el centre de tot és Déu. Aquest és el més fort que m'ha donat la vida monàstica.

Per què vas triar Montserrat?

Montserrat ha estat la meua única experiència de vida monàstica. Jo no vaig triar pas Montserrat, sinó que —gairebé sense adonar-me— era Montserrat qui s'anava fent present en molts moments de la meua vida. Vaig conèixer alguns monjos, després vaig participar en un taller monàstic i finalment vaig voler fer la prova... fins a arribar ara a la professió, que no deixa de ser una etapa més dins d'aquest projecte que és la meua vida.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que em cregui de debò que tots som germans

Ha sobrepassat els vuitanta anys de vida. En fa una bona colla que es va jubilar. És vidu. La seva esposa traspassà fa vuit anys. La troba a faltar. Déu no els va donar fills. Viu sol i accepta la soledat. Sovint, quan prega, dona gràcies a Déu pels béns que ha posat al seu abast i li demana que el faci copsar el patiment de les persones que té a prop i que el mogui a compartir el que té. N'és molt conscient. S'hi sent compromès. Cada mes, quan rep la pensió, generosament i alhora discreta, en dona un terç a Càritas per ajudar els qui tenen menys. «Tots aquests han donat com a ofrena el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que tenia per a viure» (Lc 21,4). Té molt assumit que si no està atent a les necessitats dels més vulnerables, si no comparteix el que té amb ells, no segueix prou els ensenyaments de Jesús i no és coherent amb l'exigència d'amor de la fe. «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3). Pobres de l'esperit: l'esperit és pobre si el cos és també pobre, auster...

És conscient que la pandèmia, en la seva dimensió econòmica i labo-

ral, ha desfermat moltes necessitats. Ha vist les cues a moltes parròquies dels qui hi busquen el pa de cada dia. Ha escoltat com Càritas demana un esforç, com reitera la petició d'ajuda als seus col·laboradors habituals i els demana una aportació extraordinària. Ho ha reflexionat i pregat. Espera la propera paga extraordinària de la pensió per compartir altra vegada amb una donació més important. En la seva pregària de cada dia reitera a Jesús: fes que estimi més, que generosament comparteixi el que tinc, que em cregui de debò que tots som germans...

L'ancià jubilat ha entès l'Evangeli, la Paraula de Déu, els ensenyaments de Jesús. Donar del que tens per viure, compartir amb l'altre el que t'has guanyat. L'aparent empobriment en bé dels més necessitats és exercici de la virtut de la pobresa. Compartir per amor donant resposta a la necessitat dels altres. Camí de gràcia, d'amor i de pau. «La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots» (Ac 4,32). Creguem-nos i visquem aquesta germanor!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Tiende tu mano al pobre»

HNA. M. DE LOS ÀNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El pasado 13 de junio, con el título «Tiende tu mano al pobre», se publicaba el mensaje del Santo Padre para la IV Jornada Mundial de los Pobres de este año, que se celebrará el 15 de noviembre.

En las palabras del Papa encontramos una expresión de la pobreza que hoy sufrimos: la pandemia que «llegó de repente y nos tomó desprevenidos, dejando una gran sensación de desorientación e impotencia». En nuestras vidas se ha extendido un reguero de penurias, hemos podido experimentar «que teníamos miedo».

Unidos a los pobres y a los pequeños, hemos oído las tiernas palabras del Señor: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Cargad con mi yugo y aprended de mí, que soy manso y humilde

de corazón, y encontraréis vuestro descanso» (Mt 11,28-30).

A Él lo reencontramos en los hermanos más débiles (cf. Mt 25,40). Se nos convoca a «una nueva fraternidad, capaz de ayuda recíproca y estima mutua». Se nos llama a tender la mano, a «volver a sentir que nos necesitamos unos a otros, que tenemos una responsabilidad hacia los demás y hacia el mundo. A llevar las cargas de los más débiles».

Ante María, Madre de los pobres, nos unimos en oración, le rogamos que nos ayude en nuestro afán cotidiano de tender la mano al pobre y a permanecer en la alegría de vivir según el estilo de los discípulos de su Hijo: con Él no estamos solos, la fuerza de su consuelo y de su entrega nos contagia y nos envía.

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI 113 / Mt 9,32-38]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).



9. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodorico Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dissabte [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,10-11 / SI 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13,1-23 (o bé: 13,1-9)]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.





DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY



COMENTARI

Lectura de la profecia de Zacaries
(Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran riu fins a l'extrem del país».

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopagat, ell els redreça. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9,11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mireres de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingues l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega lleugera».

Lectura de la profecia de Zacaries
(Zac 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraín y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país».

Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9,11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso. Para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera».

«Soc benèvol i humil de cor»

**JORDI LATORRE, SDB**

Director de l'ISCR Don Bosco

Davant les poblacions de Corazín i Bet-Saida, que no atenen a la crida a la conversió que llança Jesús i que mereixen per això la seva reprovació, l'evangelí d'avui ens narra la pregària agraïda de Jesús al Pare per haver-se revelat als senzills.

Són els savis i entesos els que no han cregut en les paraules de Jesús, que contenen la revelació del Pare; mentre que la gent senzilla és la que ha acollit la crida de Déu a la conversió i a la salvació. En la tradició bíblica els savis i entesos són aquells que, amb independència de la seva formació intel·lectual, prescindeixen de Déu, es mostren autosuficients, perquè confien sobretot en les seves capacitats humanes i en els seus recursos materials. La gent senzilla, els anomenats *pobres de Jahvè* pel profeta Isaïes, són aquelles persones que dipositen la seva confiança només en Déu, de qui se saben dependents, com el pobre depèn de l'almoïna aliena per subsistir, o el nen depèn de l'atenció i cura dels seus pares.

Enmig del nostre món, ple de savis i entesos que prescindeixen amb indiferència de Déu i de Jesucrist i es declaren agnòstics, nosaltres sí que creiem en Déu i en Jesús i els dipositem la nostra plena confiança, d'aquesta manera som destinataris i testimonis de la revelació de Déu en Jesucrist.

A més, les paraules de l'evangelí ens conviden a carregar amb el jou de Jesús, que és benèvol i humil. El terme jou era usat en el judaisme contemporani de Jesús per significar el compromís del bon jueu de viure d'acord amb les pesades i detallades exigències de la Llei de Déu expressada en la Llei de Moisès. Per contra, Jesús es presenta com el qui alleuja els cansats i afeixugats, ja que el seu jou és suau i lleuger. Tanmateix, més endavant, ens convidarà a prendre el pes de la seva creu i seguir-lo pel camí de la passió.

El secret no està en la poca exigència del seguiment de Jesús, sinó en aprendre d'ell, que és benèvol i humil, dos termes amb un mateix significat, en la tradició bíblica: el qui es posa plenament a disposició i servei de Déu, en la vida de cada dia.

Acceptant de cor la voluntat de Déu i fent-la, com Jesús mateix va fer, l'aliment i la norma de la pròpia vida, la creu i la passió es converteixen en un jou suportable. Que la gràcia de Crist, mansoi i humil, acompanyi i sostingui la nostra creu de cada dia.



Activitats del senyor cardenal

Dimecres 8 (11.30 h). Presidirà la roda de premsa de presentació de la memòria anual de Càritas Catalunya a la seu de la CET.

Diumenge 12 (19 h). Presidirà la missa a la catedral de Barcelona, amb les mesures higièniques i de seguretat que exigeix l'actual emergència sanitària. La celebració eucarística es pot seguir des de casa a través de: esglesia.barcelona/en-directe i/o Ràdio Estel (106.6 FM).

Agenda

Concert d'orgue d'estiu. Diumenge 5 de juliol (18 h), a la Païsa. St. Vicenç de Sarrià (c/ Rector Voltà, 5). A càrrec de Manuel Rodríguez Solana, que interpretarà obres de J.S. Bach, C. Franck, E. Grieg, C. Debussy, L. Boëlmann, G. Puccini i G. Verdi. Aportació voluntària.

Pregària-concert amb la temàtica del Corpus Christi. Diumenge 12 de juliol (18.15 h), amb Sílvia Sabater, soprano i rapsoda, i Josep Lluís Viladot, orgue i piano. Músiques de Mozart, Elgar i Messiaen, entre d'altres. Textos de Tomàs d'Aquino, Calderón i Verdàguer, entre d'altres. A l'Església parroquial de Sant Francesc d'Assís (c/ Ramon Turró, 130).



LA Lògica DEL DO

10. El Càntic de les criatures 2.0

Sento una especial devoció per sant Francesc d'Assís, el foll d'Assís en paraules de J. K. Chesterton. Dins d'aquesta tradició, profundament arrelada a la identitat occidental, la naturalesa és contemplada com una alegoria i tota la realitat creada com un símbol del Déu viu que actua en cada ésser i s'expressa en totes les entitats naturals.

Sant Francesc d'Assís ens va deixar, com a llegat, el Càntic de les criatures. En ell hi ha una visió unitària de l'univers, una comprensió harmònica de tot el que existeix, però, a la vegada, un reconeixement de les profundes vinculacions entre tots els éssers, de les relacions de fraternitat que mouen el cosmos sencer.

La descripció poètica i mística de sant Francesc és legítima, però no s'ha de valorar amb els paràmetres científics, perquè el seu ull de visió és més profund que el que

ofereix el científic. La poesia té un potencial comunicatiu propi que, com a tal, ha de ser respectat i valorat.

Escriu sant Joan de la Creu: «Mil gracias derramando / pasó por estos setos con presura / y, yéndolos mirando, / con sola su figura / vestidos los dejó de su hermosura». I G. M. Hopkins escriu: «El món està carregat amb la grandesa de Déu.»

L'educació de la sensibilitat espiritual de les noves generacions és una assignatura bàsica i imprescindible, perquè puguin fruit d'experiències i participar de vivències que tot ésser humà és capaç de tenir, en tant que ésser dotat d'intel·ligència espiritual. Sense aquesta educació, la vida espiritual quedarà esmussada i es perdrà un potencial immens.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

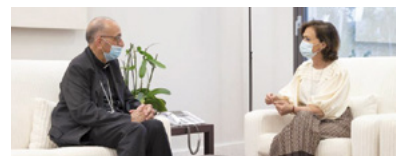
FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg



ACTUALITAT

Entrevista del cardenal Omella amb la vicepresidenta Carmen Calvo

El passat 24 de juny, la vicepresidenta primera del Govern d'Espanya, Carmen Calvo, es va reunir amb el president de la Conferència Episcopal Espanyola i arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, a La Moncloa. Aquesta fou la primera trobada oficial després de la renovació de la presidència de la CEE, assumida pel cardenal Omella el pas-



sat mes de març. En el marc de les relacions amb l'Església catòlica, Carmen Calvo també va mantenir una trobada de benvinguda amb el nou

nunci del Vaticà a Espanya, Mons. Bernardito Auza, el passat mes de gener, i es va constatar la fluïdesa de les relacions entre Espanya i la Santa Seu. Durant la reunió amb el cardenal Omella, es va fer palesa la bona disposició dels interlocutors, que van tractar sense restriccions qüestions d'interès mutu que configuren el marc de relació entre l'Església catòlica i l'Estat. En aquest sentit, s'ha acordat establir una agenda de treball per avançar en un model que permeti la col·laboració i la resolució de les possibles discrepàncies que poguessin plantejar-se i s'han designat les persones que se n'encarregaran.



CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El Plan Pastoral en tiempo de confinamiento

El tiempo de confinamiento ¿acaso ha sido un momento de hibernación de nuestro Plan Pastoral Diocesano? ¿Lo hemos metido en el congelador? La pregunta es más que razonable cuando el Plan se titula ¡Salgamos! Tal vez ha parecido que lo hemos guardado en un cajón una temporada y ahora, cuando progresivamente vamos saliendo del confinamiento, lo retomamos.

La pandemia del coronavirus no ha sido un paréntesis en nuestra vida. Ciertamente, el tiempo de confinamiento ha sido un tiempo muy duro en muchos sentidos y la crisis económica y social que ha provocado es muy grave. Sin embargo, tengamos en cuenta que el Señor se ha encarnado en toda nuestra historia y siempre está presente. Y, precisamente, en este tiempo de confinamiento hemos celebrado la cincuentena pascual. Cristo Resucitado nos da una vida nueva en plenitud que nada ni nadie nos puede secuestrar ni confinar.

Sin duda, durante los días confinados en casa se han paralizado algunas de nuestras actividades pastorales habituales, pero el Señor no ha estado ausente. Por ello, permitidme que os sugiera una pregunta: ¿qué significa en tiempo de pandemia ser Iglesia en salida? ¿Cómo afecta la pandemia a nuestro Plan Pastoral? ¿Volveremos a la normalidad pastoral de siempre?

Si nuestra mirada no se queda en un nivel superficial, nos daremos cuenta de que precisamente estos días hemos vivido experiencias de Iglesia en salida a pesar de la Covid-19, algunas de ellas inimaginables hace meses.

Como Iglesia en Barcelona, muchos hemos salido:

- En el compromiso y esfuerzo de tantos cristianos profesionales de la salud y servidores públicos que han manifestado de manera coherente y profunda su compromiso por los demás.
- A través de una renovada preocupación e interés por los enfermos y por los ancianos.
- Manteniendo las puertas abiertas de nuestras Cáritas parroquiales para acoger y ayudar a los más vulnerables, con un cuidado especial por las familias con problemas vinculados a la vivienda y a la alimentación. Y como muchos voluntarios eran personas de riesgo, muchos jóvenes se han ofrecido para ayudar.
- Saliendo al balcón para vivir la solidaridad y el agradecimiento.

- A través de las redes sociales (que han dejado de ser instrumentos de los especialistas y de los jóvenes) hemos vivido pluralidad de experiencias comunitarias, de Iglesia universal e incluso de comunicación íntima.
- Haciendo experiencia de una renovada vivencia de la comunión eucarística espiritual.
- Valorando mucho más a los profesionales de los trabajos esenciales y a algunos de nuestros vecinos que se han ofrecido para ayudar a los más necesitados.

Es evidente que esta realidad nos ha hecho salir de nuestras propias seguridades y prioridades. Muchos me habéis comentado que habéis echado en falta comulgar el Cuerpo de Cristo presente en la Eucaristía. Los pastores también hemos echado de menos poder celebrar con la presencia del Pueblo de Dios. Hemos experimentado la fraternidad desde la distancia, que hemos vivido acompañándonos, interesándonos los unos por los otros, llamándonos, solucionando dificultades, apoyándonos...

Queridos hermanos y hermanas, en este tiempo de confinamiento hemos entrado más en la comunidad-fraternidad y eso ha supuesto un salir de nosotros mismos.

En definitiva, todo esto nos dice claramente que el Plan Pastoral no ha quedado fuera de juego en tiempo de pandemia, sino todo lo contrario, hemos estado saliendo como nos pide el Plan Pastoral.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT